

Αριθ. 40.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 782. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀντώνιον Παπαδόπουλον εἰς Βενετίαν (*).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁρφανοτροφείου Κ. Α. Μυστοξυδῆς ἀγγεῖλεν ἡμῖν ὅτι ἐπεμψας ἀργίως εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου ἀξιότιμον δῶρον, τὸ πολὺ τιμὴν σύγγραμμα τοῦ Γρενίου καὶ Γρονόβιου, περιεχόμενον εἰς τόμους 33, καὶ ἐπιγραφόμενον: Ὁ μέγας Θεσαυρὸς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν Ἀρχαιοτήτων.

Συντελέσας διὰ τῆς γενναίας σου ταύτης προσφορᾶς εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, δέχθητι ἀξίαν ἀμοιβὴν τῆς ἐνεργητικῆς σου προαιρέσεως τὴν παρὰ τῶν ὁμογενῶν νέων ἐγνώμοσύνην, καὶ τὴν παρ' ἡμῶν ἐξαιρέτου ὑπολήψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 3120. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ἐν γραμματίῳ ὑπ' Ἀρ. 4 καὶ διὰ Γεσίαια 290 ἐκδοθέν παρ' ἡμῶν τὴν 14 Μαρτίου 1829 εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου Ἀναγνώστου Διδασκάλου, πληρωτέον τὴν 10 Αὐγούστου 1829, παρέπεσεν, ὡς μαθαίνομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ διαληφθεὶς Κύριος Ἀναγνώστης Διδασκάλου ἐπιτεῖται ἤδη παρ' ἡμῶν τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωείρημένων Γρ.

(*) Ὁ γενναῖος εὗρος νέος καταγόμενος ἐκ Κερκύρας, καὶ πάντοτε φλογόμενος ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς φίλης πατρίδος, ἀνὰ γενναίαις εἰς τὴν Βενετίαν, ὅθεν εἰς πόλιν καὶ διαφόρους περιστάσεις πῶς ἐξέρχεται νὰ τιμᾷ καὶ νὰ ἀγαπᾷ τὴν θύραν τὴν ἀνεύρεσιν εἰς τὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐστεφανῆσθαι περὶ τὴν εἰκόνα τοῦ κλεινοῦ συγγραφέως τῶν Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου, ἥτις τὸν ἐμμελίζει θαυμασιώτατα, καὶ εἶναι ἀριστοτέλειμα ἐμπεριστατὸν ζωγράφου.

290, εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι, ἐὰν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς θέλει καταχωρηθῇ ἡ παροῦσα εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, δὲν παρουσιασθῇ πρὸς ἡμᾶς τὸ περὶ αὐτοῦ λόγος γραμματίον, θέλομεν πληρώσει τὰ ρηθέντα Γεσίαια 290 εἰς τὴν διαληφθέντα Κύριον Ἀναγνώστην Διδασκάλου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 3200. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν γεωργῶν καταχρῶμενοι τὴν ὀφειλομένην εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἐνδεεῖς πολίτας χάριν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἐδειξεν εἰς αὐτοὺς, ἐξαιροῦσα ἐκ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 819 ἰ' ψήφισματός διὰ τοῦ εἰς αὐτὸ ὁ ἄρθρου τὰ ἀσταχυολόγια ἀπὸ κάθε φέρον, εἰς τὸν ὅποιον ὑπόκεινται τὰ γεννήματα καὶ λοιπὰ προϊόντα τῆς γῆς, πλεονεξία κινούμενοι ὁδηγοῦσι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των εἰς συλλογὴν ἀσταχύνων, καὶ ἀφίενουσιν ἐπιτήδες μέρος τῶν ἀγρῶν των ἀθερίστον, ἢ τοὺς κακοθερίζουσι.

Καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου θέλει προξενηθῇ ζημία εἰς τοὺς ἐνικιαστὰς ἱκανή, καὶ ἐπομένως παράπονα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν κατάχρησιν ταύτην,

Διατάττει.

Α'. Ἐὰν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ γεωργοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει ὁ θεριζόμενος ἀγρὸς, ἐξέλθωσιν εἰς συλλογὴν ἀσταχύνων, τὰ παρ' αὐτῶν συλλεγόμενα ἀττάχια θέλουν φορολογεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ἐνικιαστὰς κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 819 ἰ' ψήφισμα.

Β'. Ἐὰν ἡ ποσότης τῶν συναζομένων ἀσταχύνων ὑπερβαίῃ τὰ 3 τοῖς 100 τὴν ποσότητα τοῦ θεριζομένου καρποῦ, τὸ περιπλέον δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς συλλογὴ ἀσταχύνων, ἀλλὰ θέλει φορολογεῖσθαι κατὰ τὴν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1830.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ἡ Ἐπιτροπὴ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Διαφερομένων ενώπιον τοῦ βήματος τούτου τῶν Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικολάου Πάνου, ἀμφοτέρων Πετσωτῶν, τὸ Δικαστήριον ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ, ὅτι οὗτοι καὶ ἀκρατοῦν Γρόσια δέκα χιλιάδας χρεωστούμενα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Κ. Ἀντώνιος υἱὸς τοῦ Νικολάου Πάνου ἐχρημάτισε λιμενάρχης Σύρας, καὶ ὅτι ἴσως τὰ χρέη ταῦτα νὰ ἐδόθησαν θαλασσοδάνεια εἰς τὴν Γολέτταν, ἢ ἐρψιχόσῃ, τοῦ Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου, πλειαρχίαν παρὰ τοῦ Μιχαήλ Μυλωνᾶ μετέχοντες ἐξ αὐτῆς ἐν ὁγδοῦν.

Ανακαλυφθέντος τούτου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου διώρισε τὸν Συνδικαστὴν Κ. Βασιλείου Θ. Γκίνη νὰ ἐνάξῃ προσωπικῶς τοὺς Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικολάου Πάνου, καὶ διὰ κηρύξεως τὸν Ἀντώνιον Πάνου ἐνδημοῦντα εἰς τὴνδυτικὴν Εὐρώπην, καὶ ὑπερασπιζόμενος τὸ δικαίωμα τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου νὰ αἰτήσῃ, ἵνα ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐναγόμενοι ἀλληλενδέως καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διακλήψεως ποσότητος.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Συνδικαστοῦ Κ. Βασιλείου Θ. Γκίνη τῆς 28 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου καὶ 12 Μαΐου, τὸ Δικαστήριον προσεκάλεσε προσωπικῶς τοὺς Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικολάου Πάνου, καὶ προσκαλεῖ διὰ δημοσίου ἱεροῦ τοῦ Κ. Ἀντωνίου Ν. Πάνου, ἵνα παρουσιασθῇ ενώπιον αὐτοῦ, ἢ μόνος τοῦ, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτελείου τοῦ ἐντὸς τριάκοντα συναπλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ παρελθόντος προγράμματος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ περὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κατακραυγμένης ποσότητος.

Μὴ παρουσιαζομένου δὲ, τὸ Δικαστήριον τὸν γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει κάμει πρῶτην σημείωσιν τῆς ἀπουσίας τοῦ.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιεῦθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει τοιχοκελληθῇ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς νήσου Πελοποννήσου, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ Κ. Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου.

Ἐκ Πελοποννήσου, τῇ 12 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Συνδικαστής Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΙΗ.

Ὁ τόπον ἐπὶ τῶν τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπὶ τῶν τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερως.

Φιλολογία.

Λεξικὸν Ἑλληνικὸν κατὰ τὸ τοῦ Πασσοβίου, ὑπὸ Πέτρου Χ. Βέρου καὶ Ἰωάννου Γιαννούλη. Καὶ ὀνομαστικὸν Ἑλληνικόν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν συνταχθέν.

Ὡς πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα δύο βοηθητικὰ μέσα πρὸς μάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εὐρίσκονται τὰ σχολεῖά μας εἰς δύο ἀντίθετα ἄκρα, πάσχουσι δηλαδὴ ἀπὸ παραπολλὰς γραμματικῆς καὶ ἀπὸ παραλίγα λεξικά. Ἐν πρῶτῳ, εὐμεταχειρίστον, ἀκριδὲς, μὴ ἐλλιπὲς καὶ ἐν ταῦτῳ εὐαπόκτητον λεξικὸν ἀπαιτεῖτο ἐξάπαντος. Τὴν ἔνδειαν ταύτην ἐπεχειρίσθημεν κατ' ἀρχὰς ν' ἀναπληρώσωμεν διὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου, ὡς ἐκ τῆς πρώτης προκηρύξεως γνωστόν. Τὸ αἶτιον τῆς μεταβίβης τοῦ σκοποῦ, μόνον ὅτι τόσους κόπους ἐπέφερε, τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας φυσικὰ τὸ τοιοῦτον παρέσταιν ἐπιχείρημα, καὶ τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθημεν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἀναφέρμεν συντόμως εἰς τὸ προῖμιον. Οὕτως ἔφθασε τὸ παρὸν λεξικὸν εἰς κατὰστασιν νὰ ἐκπληρῇ τὴν χρεῖαν ἐκάστου μαθητοῦ σπουδάζοντος τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου ἦτον ἀδύνατον διὰ τὸ πολλὰ ἐλλιπὲς αὐτοῦ. Καὶ μὴ ὅλα ταῦτα ὁ τρόπος τῆς ἀποκτήσεως αὐτοῦ μένει πάλιν εἰς καθένα εὐκολος· διότι ἡ τιμὴ αὐτοῦ δεμένου διατίθεται διὰ τοὺς συνδρομητὰς δύο ἡμῖς Ἀυστριακὰ ἢ δίστηλατάλληρα, δηλαδὴ ὁμοῦ μὲ τοιοῦτον δέσιμον ἐν τάλληρην περισσώτερον ἀπὸ οὗον κατὰ τὴν προκήρυξιν εἶχε διορισθῇ χωρὶς τὸ δέσιμον διὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτελεῖ οὔτε τὸ ἡμισυ τούτου. * Ὅθεν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς μέχρι ταῦδε συνδρομητὰς καθεὶς θέλει εὐχαριστηθῇ καὶ μετὰ εὐγνωμοσύνης δεχθῇ τὴν μικρὰν ταύτην μεταβίβην τῆς τιμῆς ὡς πρὸς ἐκείνην τοῦ βιβλίου· ἐν ᾧ μάλιστα εἰς αὐτοῦ, καθ' ὑπόσχεσιν ὁδεῖται καὶ τὸ ὀνομαστικὸν ὡς ἐπίμετρον. Ἐφάνη δὲ εὐλογον νὰ σταλθῶσι καλοδεκτέα, διὰ νὰ μὴ τύχη καὶ δυσκολευθῇ ποῦ τις περὶ τούτου. Κατὰ τὸ παρὸν στέλλονται αὐτὰ μόνον εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἕως τῶς μᾶς ἐστάλησαν, καὶ μέρος ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται κατατεταγμένα εἰς τὸ τέλος τοῦ ὀνομαστικοῦ. Ὅσοι δὲ ἄλλοι θελήσωσι νὰ γένωσι συνδρομηταί, πρέπει ὁμοῦ μὲ τὰ ὀνόματά των νὰ στείλωσι καὶ τὴν εἰρημένην τιμὴν, δηλαδὴ δύο ἡμῖς τάλληρα (ἐπεὶ ὅλα εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δεμένα), καὶ εὐθὺς θέλουσι τοῖς σταλθῇ τόσα σώματα, δι' ὅσα ἐπλήρωσαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸ τοῦ ὀνομαστικοῦ ἐτυπώθησαν ὀλιγώτερα ἀντίτυπα, καὶ εἶναι πιθανὸν ἐντὸς ὀλίγου νὰ τελειώσωσι, τότε οἱ ἐπίλοιποι, δηλαδὴ ὅσοι ἤθελον γραφθῇ ὑστερότερον, πρέπει νὰ πληρώσωσι τὴν αὐτὴν τιμὴν, δύο ἡμῖς τάλληρα, μόνον διὰ τὸ λεξικόν. Ὁ δεύτερος τόμος ἐκβαίνει εἰς φῶς τὴν ἐρχομένην αἰοῖξιν καὶ θέλει σταλθῇ ἀπαράλλακτα δεμένους διὰ τοῦ ἰδίου μέσου εἰς ὅλους, ὅσοι ἔλαβον τὸν πρῶτον. Καθεὶς πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ τι ἀσήμαντον διὰ τὰ ἐξοδὰ τῆς μετακομίσεως.

Ἐν Μενάχῳ, 1829 κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

Οἱ Μεταφρασταί.

Γεωγραφία.

Ἀκόμη εἰς τὰς ἡμέρας μας δὲν εἶναι καλῶς ἐγνωσμένη οὔτε ἐξηκριβωμένη ἡ τοπογραφία τῆς Πελοποννήσου, τῆς παλαιᾶς ἐκείνης πατρίδος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν. Τὰ ἔργα τῶν παλαιῶν γεωγράφων, τοῦ Δανδύλλου, Βαρβιᾶ Δουβοκάδ, Λαπίου, καὶ μὲ αὐτὴν τὴν συνδρομὴν τῶν ναυτικῶν παρατηρήσεων, συχνάκις ἐπισηφαλῇ, δὲν κατάρθωσαν νὰ προσδιορίσωσι βεβαίως πρὸς τὸ γεωγραφικὸν σχέδιον τοῦ περιφύμου τούτου τόπου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς κοιτίδος ἀκούομεν νὰ λαλῶσιν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἥτις κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκατονταετηρίδα ἔδωκε τὰ πρῶτα παραδείγματα τῶν μεγάλων

γεωδαισικῶν ἐργασιῶν, δὲν ἡλλάττωσε τὸν ζήλόν της, οὐτε ἀπώλεσε τὰ πρωτεῖα ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως τῶν γεωγραφικῶν ἐπιστημῶν. Ὅθεν καὶ καθ' ὅλας της τὰς ἐκστρατείας προσώλωπε πάντοτε ἐξαίρετον προσοχὴν εἰς τὸ τόσον λυσιτελεῖν τοῦτο μέρος τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων.

Ἐἰς Πελοπόννησον Γαλλικὴ ἐκστρατεία ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχη τὰς αὐτὰς συνεπειὰς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς γεωγραφίας τῆς κλασικῆς ἐκείνης γῆς διὸ μετὰ τῆς ἐκστρατείας συναπαστάλη καὶ λόχος ἐκ τοπιγράφων, συγκείμενος κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐξ ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων ὁμοῦ μὲ τὸν ὀχυροποιόν. — γεωγράφους ἀξιωματικούς, τῶν ὁποίων οἱ εἰς ἐνδύσκειτο ἀπὸ τίνος καιροῦ παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Ἑλλάδος. Ἐφωδιασμένοι μὲ τ' ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα οἱ δύο οὗτοι παρηγγέλησαν νὰ προσδιορίσωσι τὰς πρωτίστας γεωμετρικὰς βάσεις τοῦ ἔργου, παρέχοντες εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, πολλὰς ἀκριβεῖς θέσεις, ὥστε ἐπ' αὐτῶν νὰ γένωσιν αἱ καταμετρήσεις καὶ αἱ ἐξετάσεις των. Πολλοὶ δὲ λόγου ἄξιοι εἶναι αἱ περὶ τῆς σχεδιάσεως τοῦ τῆς Πελοποννήσου πίνακος σταλεῖσαι εἰς τὴν παρακαταθήκην τοῦ πολέμου εἰδήσεις μετὰ τῶν πρώτων ἐκβάσεων τοῦ ἔργου.

Ἡ ἐμπειρία καὶ τὰ προτεγήματα τῶν δύο ὀχυροποιῶν — γεωγράφων ἀξιωματικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθησαν αἱ γεωδαισικαὶ ἐργασίαι μᾶς κάμνουν νὰ μὴν ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας προσδιώρισαν καὶ θέλουν προσδιορίσει, καὶ ὅτι τέλος ἀποδεικνύουν διαπαντός ἀναμφισβήτητον τὴν τοποθεσίαν πλείστον ἀξιοσημείων τῆς Πελοποννήσου μερῶν.

Αἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν τύπων τούτων ἔρευναι αὐτῶν, καὶ ἡ ἐργασία τοῦ πλείστου μέρους τῶν σημείων ἐκτείνονται ἤδη ἐπὶ τὴν ἡμίσειαν Χερσονήσου ὀριζομένην ἀπ' ἄρκτου ὑπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἀλλὰ δὲν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Αἱ ἔρευναι αὗται ἐπιτελοῦνται κατὰ τὸ παρὸν καθ' ὅλην τὴν Ἀργολίδα καὶ μέρος τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Λακωνίας, ἐκ δὲ τῶν ἤδη γενομένων καὶ ἀναχθεῖσιν παρατηρήσεων ἀπεδείχθη ἡ θέσις πολλῶν μερῶν, ἥτις θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν τοπογραφίαν τῶν τριῶν φύλλων τοῦ πίνακος ἐπὶ τῆς κλίμακος 1/50000: τοῦ μὲν πρώτου περιέχοντος τὸ Ναύπλιον καὶ τὸ Ἄργος, τοῦ δὲ δευτέρου τὰ μετὰ ταῦτα πρὸς ἄρκτον μέχρι τῆς Κορίνθου, καὶ τοῦ τρίτου τὰ εἰς ἀρκτικώτερα, συνεχόμενου μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο καὶ περιέχοντος μέρος τι τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Τὰ τρία ταῦτα φύλλα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθη ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν 120 ἕως 130 τριγωνομετρικῶν σημείων, εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, διὰ νὰ ἰχνογραφῶσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ κατὰ μέρος. Εἶναι δὲ ἐπὶ τοῦτο ἐφωδιασμένοι μὲ πυξίδας μαγνητοφόρους, εἰς τὰς ὁποίας ἐφηρημόσθη ἐργαλεῖόν τι ἐπιτήδειον εἰς εὐκόλον μέτρησιν τῶν διαφορῶν τῆς ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὑψώσεως τῶν τόπων, ὅταν ἤτελον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον (*).

Ὁ τῆς Πελοποννήσου χάρτης χωρὶς τῶν Κυκλάδων

νήσων δύναται νὰ περιλάβῃ 28 ἢ 30 φύλλα ἐπὶ τῆς κλίμακος 1/50000, τὰ πλείοτερα ὅχι πεπωληρωμένα, καὶ αἱ γεωδαισικαὶ ἐργασίαι θέλουν ἔχει ἰκανὴν προκαταβολήν, ὥστε νὰ διατηρήσῃ τὰς τοπογραφικὰς σχεδιάσεις καὶ ἐξετάσεις.

Ὅλοι οἱ τόποι ἀνάγονται εἰς τὸν μεσημβρινὸν καὶ τὴν κάβητον τοῦ ἐν Ναυπλίῳ μύλου τοῦ Ἰτσακαλε, ὅπου ὁ ὀχυροποιός — γεωγράφος λεχαγὸς Πειτέριος ἐμέτρησεν ἐν ἀξιμουθ' ἀνατολικότητος, καὶ εἰς τὰ περίξ μίαν προσωρινὴν βάσιν, ἥτις κατὰ κακὴν τύχην εἶναι 3,532 μόνον μέτρων, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκστρατείας θέλει ἀντικατασταθῇ ἄλλη μεγαλύτερα καὶ μᾶλλον σύμμετρος πρὸς τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν τῶν τριγώνων, τῶν ὁποίων σχεδὸν ὅλοι εἶναι πλέον ἢ 20,000 μέτρων. Ὁ αὐτὸς Κύριος Πειτέριος, πρὶν παραγγελθῇ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὸν τέλειον τριγωνισμόν τῆς Πελοποννήσου, εἶχε σχεδιάσει κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυβερνήτου τὴν Κίρινθον ἐπὶ τῆς κλίμακος 1/20000, ἰχνογράφητε νέον σχέδιον τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐκαθάρισε πρὸς ἐκτέλεσίν του δύο πλατείας καὶ τινὰς ὁδούς.

Αἱ πρὸς σχεδίασιν τοῦ τῆς Πελοποννήτου πίνακος ἐργασίαι θέλουν ἐκτανῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον κατὰ τὰ παρόντα αὐτῆς ὅρια, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμποδίζει τοῦ νὰ προσδιορισθῇ τριγωνομετρικῶς κατὰ περίστασιν καὶ τὰ ἐκτὸς τῶν συνόρων ἀξιοσημείωτα μέρη, ὅταν εἶναι ὁρατὰ ἐκ τῶν περίξ τοποθεσιῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐκλελεγμένων. Τοιουτοτρόπως γνωρίζεται ἤδη ἡ τοποθεσία τοῦ Παρθενῶνος τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῶν Μεγάρων, καὶ ὑπερώτερον θέλουν γνωρισθῇ ὁ Παρνασσὸς καὶ διάφοροι ἴσως τόποι τῆς Βοιωτίας πρὸς ἄρκτον τοῦ κύλπου.

Αἱ πολυάριθμοι ὁδοιπορίαι αἱ ἀναγκαῖως ἀπαιτούμεναι εἰς τὰς γεωδαισικὰς ἐργασίας δὲν εἶναι καὶ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἀλυσιτελεῖς εἰς τοὺς ὀχυροποιούς — γεωγράφους, ὡς παρέρχονται εἰς αὐτοὺς τὴν εὐκλείαν τοῦ νὰ σχεδιάσωσιν ὁδοιπορικὰ τῶν ὁποίων διέδαινον ὁδῶν, τὰ ὁποῖα προστιθέμενα εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτελῶν συντεθεισόμενα ἤθελον χορηγήσει ποτὲ πολὺτιμον ὕλην εἰς βελτίωσιν τῆς γεωγραφίας τῆς Πελοποννήτου, ἐάν τινες περιστάσεις ἐπελθοῦσαι ἤθελον ἐμποδίσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιχειρισθέντος χάρτου.

Ὁ λόχος τῶν ἐπιτελῶν σύγκειται ἐκ δώδεκα ἀξιωματικῶν ἐπιφορτισμένων τὰς τοπογραφικὰς ἐργασίας, ἡγουμένου τοῦ ταγματάρχου Βαρθελεμῆ. Δύο ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὑπέφερον πολλάκις καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οἱ ἐπιτελεῖς, καὶ οἱ ὀχυροποιοὶ-γεωγράφοι. Τὰ δεινὰ ταῦτα συμπεδικύτα διὰ τὸ κατὰ τινὰς καιροὺς νοσῶδες τοῦ τόπου, ἐμποδίζοντα τοῖς ἀξιωματικῶς τούτους νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅλον τὸν ἀποδεδειγμένον ἐνθερμον ζήλόν των, προξενοῦν χρονοτριβὴν καὶ βραδύνουν τὰς ἐργασίας, αἵτινες ἡδύναντο νὰ τελειώσωσιν εἰς δύο ἔτη, ἐὰν δὲν ἀπαντήσωσιν ἐναντιότητος.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀκκμάτων τούτων ἀξιωματικῶν, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου ἐπεχειρήσθησαν ἀγαθοῦ ἔργου, δὲν θέλουν πλέον ἀναφανῇ αἱ ἐναντιότητες αὗται, ὅφρ' οὗτοι ἐθισθῶσιν εἰς τὸ κλίμα, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία θέλει δυνηθῇ νὰ ἀπολαύσῃ ταχέως καὶ χωρὶς νέας λύπας τὸν καρπὸν τῶν ἔργων των ὅτι θέλει δυνηθῇ ἐντὸς ὀλίγου,

(*) Αἱ ἐργασίαι τῆς διασταθμίσεως τῶν ὑψώσεων ἐπετράπησαν εἰδικῶς εἰς τοὺς τὴν τοπογραφίαν τῆς Πελοποννήσου ἀνιισταμέντας ἀξιωματικούς, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις εἰς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους ἐμετρήθησαν δὲ ἤδη γεωμετρικῶς παρὰ τῶν ὀχυροποιῶν-γεωγράφων τὰ κυριώτερα ὑψη τοῦ τόπου.

ἐναερευομένη, νὰ ἐνώσῃ τὰ νέα ταῦτα ἐπιστημονικὰ τρόπαια μὲ τὰ ἤδη συνηγμένα εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὠραίου χάρτου τῆς Αἰγύπτου· ὡς ἂν εἶχε ταχῆ αὐτὴ μόνη νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀκριβὴ γεωγραφίαν τῶν δύο παλαιῶν τόπων τῶν περιφημοτέρων τῆς οἰκουμένης.

(Ἡμερολόγιον τῆς Ἑταιρίας τῆς Γεωγραφίας.)

Ποικίλα.

Εἰδήσεις τινὲς πολιτειογραφικαὶ περὶ τῆς τῶν Παρισίων πόλεως συλλεχθεῖσαι ἐκ τῶν πινακῶν τῶν παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς βασιλευούσης ταύτης γεωστὶ ἐκδοθέντων.

Αἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων διδόμεναι εἰσπράξεις εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον λογιζονται εἰς 92 ἑκατομμύρια Φράγκων, τουτέστι τὸ δεκατημόριον τῶν ὅλων εἰσφορῶν τῆς Γαλλίας. Εἰς δὲ τὴν ποσότητα ταύτην περιέχονται ἐκ μὲν τῶν τῆς πολιτείας κτημάτων καὶ τῆς ἀναγραφῆς [enregistrement] 24:1|2, ἐκ δὲ τῶν τελωνείων καὶ ἀλάτων 1:1|2· ἐκ τῶν πλαγίων εἰσφορῶν 24:1|2· ἐκ τῶν γραμματοκομιστικῶν ἀγγαριῶν 5:1|3· ἐκ τῶν ληξείων [loteries] 7, καὶ ἐκ τῶν ἀμέτῶν φόρων 23:1|3. Τὸ μέσον γινόμενον τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ Σηκουάνα τέλους εἶναι 651 χιλιάδες Φράγκα κατ' ἔτος.

Ἀπὸ τοῦ 1817 μέχρι τοῦ 1827 τὸ πλῆθος ἐν γένει τῶν ἐγκατοίκων ἠϋξήσεν ἐξ 713 χιλιάδων εἰς 890 χιλιάδας ψυχάς. Ἐκ τῶν 1930 ἀδελφοτήτων γυναικῶν αἱ 680 εὐρίσκονται ἐν Παρισίοις. Αἱ παρὰ τῶν πτωχοτροφείων διανεμόμεναι βιήθειαι κεφαλαιούνται εἰς 11:1 2 ἑκατομμύρια, αἱ δὲ παρὰ τῶν ἐλεημονητικῶν ταμείων διδόμεναι εἰς 65 χιλιάδας εἰδεῶν συμποσοῦνται εἰς 1:1|2 ἑκατομμύριον.

Τὰ τῆς ἐλεημοσύνης σχολεῖα, 73 ὄντα κατὰ τὸ 1819 καὶ 9,400 μαθητὰς ἔχοντα, ἔγειναν 80 τὸ 1827 καὶ ἐφείτωντο ἀπὸ 12,000 μαθητῶν. Τὸ 1828 τὰ κατὰ χάριν πρὸς παιδευτικὰ σχολεῖα 403 ὄντα τὸν ἀριθμὸν, ἐφειτῶντο ἀπὸ 25,500 παιδῶν ἐκ 5 μέχρι 15 ἐτῶν ἡλικίας, τουτέστιν εἰς ἀνὰ 4 ἢ 5. Εἰς 7 σχολεῖα καὶ 108 ἀνατροφεῖα 7,669 μαθηταὶ λαμβάνουν τὴν παιδείαν τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, καὶ

εἰς 329 παιδαγωγεῖα ἀνατρέφονται 10,000 κοράτσια· Πρὸς τοῦτοις 17,000 ἀκροαταὶ ἀκλουθοῦν τὰ πολυάριθμα μαθήματα πλείστων σχολείων εἰδικῶν· εἰς εἴκοσι δὲ βιβλιοθήκας 1,337,000 τόμοι καὶ 98,000 χειρόγραφα εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῶ.

875 χιλιάδες κάτοικοι ἐξιδεύουν κατ' ἔτος εἰς τροφήν τῶν 308,745,000 Φράγκα, ἐξ ὧν 51 ἑκατομμύρια εἰς ἄρτον, 68 ἑκατομμύρια εἰς κρέας, 68 ἑκατομμύρια εἰς οἶνον, 22 ἑκατομμύρια εἰς σάκχαρ, 9 ἑκατομμύρια εἰς καφὲν κτλ., τὸ ὅσπερ κατὰ κεφαλὴν φέρει 352 Φράγκα καὶ 48 ἐκατοστά· τὸ κεφάλαιον δὲ τῆς ἐτητίας δαπάνης αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ἐμπορεῖ νὰ εἶναι 894 ἑκατομμύρια· τουτέστιν: εἰσφοραὶ καὶ δασύματα γενικά, 119 ἑκατομμύρια· ἐνοίκια, 80· διατήρησις καὶ ἐπισκευὴ οἰκῶν, 20· τροφή, 308· ἐνδυμασία, 61· τὰ πρὸς θερμοσίαν, 42· τὰ πρὸς φωτισμὸν, 17:1|2· τὰ πρὸς πλύνειν, 35:1|2· ἐπιπλά, 59:1|2· ἀνταρτροφὴ τῶν παιδῶν, 31· φιλοδωρήματα, 1:1|2· θέατρα, 6· μαρμαῖ καὶ τριφυλὶ, 4· ἱατροὶ, 10, καὶ ἐφημερίδες 3· ἤγουν 1020 Φράγκα κατὰ κεφαλὴν.

Κατὰ μὲν τὸ 1804, 547,000 ψυχὰς κατώκειν 25,000 οἴκους· κατὰ δὲ τὸ 1817, 713,000 κατώκειν 26,715· καὶ τὸ 1827, 890,000 κατώκειν 29,386.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος..)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν 205 Ἑλληνικὰ πλοίαρχα τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ παντοδαπὰ τρόφιμα, ξυλείαν, δέρματα, μύλους, καπνὸν κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σύρον ἐν πλείον Ἀυστριακὸν μὲ κυάμους. — Εἰς διάφορα μέρη 333 Ἑλλήν. πλοίαρχα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ ξυλείαν, οἶνον, λάδι, ἀραβόσιτον, ἄσφαλτον κτλ.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΣΑΜΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρου ἐν Ἰόνιον, δύο Ῥωσικὰ καὶ δύο Ἑλλήν. πλοία εὐκαίρα· δύο δὲ Ἰόνια, ἐν Ῥωσικὸν καὶ 28 Ἑλλήν. μὲ σίτους, λιναρί, σκαποῦνι, καὶ χειροτεχνήματα. — Ἐκ Κύπρου ἐν Ἰόνιον μὲ οἶνον, λάδι καὶ βαμβάκι. — Ἐξ Ἑρέσου ἔτερον Ἰόνιον μὲ ἀραβόσιτον καὶ ὄσπρια. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἰόνιον μὲ δέρματα καὶ πανικά. — Ἐκ Σμύρνης Ἀμερικανικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Χίου Ἑλλήν. μὲ ἄλας. — Ἐκ Θεσσαλονίκης Ἑλλήν. μὲ βαμβάκι. — Ἐκ Πόρου, Νικηπλίου, Σύρου καὶ Πάτμου, καὶ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας 62 πλοίαρχα, μὲ ξυλείαν, βαμβάκι, πετρεῖ, χαλδῶν, γεννήματα κτλ. — Ἐκ Πάτμου ἐν Ῥωσικὸν μὲ κυάμους.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 6 Ῥωσικὰ καὶ 4 Ἰόνια πλοία, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, κεράτια, σκαποῦνι. — Εἰς Μιτυλήνην ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ἑλλήν. μὲ σίτον, οἶνον καὶ λιμόνι. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀσίας 87 πλοίαρχα μὲ οἶνον, ῥακί, σταφίδα, κριθάρη, ἀραβόσιτον, λιμόνι, βαμβάκι, ξυλείαν κτλ.